

43

מסעי Masei

Numbers 33:1-36:13

33

- 1 אלה מסעי בני־ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד־משה ואהרן:
2 These were the marches of the Israelites who started out from the land of Egypt, troop by troop, in the charge of Moses and Aaron.
- 3 ויכתב משה את־מוצאי־הם למסעי־הם על־פי יהוה ואלה מסעי־הם למוצאי־הם:
4 Moses recorded the starting points of their various marches as directed by יהוה. Their marches, by starting points, were as follows:
- 5 ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני־ישראל ביד רמה לעיני כל־מצרים:
6 They set out from Rameses in the first month, on the fifteenth day of the first month. It was on the morrow of the passover offering that the Israelites started out defiantly, (defiantly Lit. “with upraised hand”; cf. Exod. 14.8.) in plain view of all the Egyptians.
- 7 ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל־בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים:
8 The Egyptians meanwhile were burying those among them whom יהוה had struck down, every [male] first-born—whereby יהוה executed judgment on their gods.
- 9 ויסעו בני־ישראל מרעמסס ויחנו בסכת:
10 The Israelites set out from Rameses and encamped at Succoth.
- 11 ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר:
12 They set out from Succoth and encamped at Etham, which is on the edge of the wilderness.
- 13 ויסעו מאתם ולשב על־פי החירת אשר על־פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל:
14 They set out from Etham and turned about toward Pi-hahiroth, which faces Baal-zephon, and they encamped before Migdol.
- 15 ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך־הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה:
16 They set out from Pene (Pene Many Hebrew manuscripts and ancient versions read “Pi”; cf. v. 7.) -hahiroth and passed through the sea into the wilderness; and they made a three-days’ journey in the wilderness of Etham and encamped at Marah.
- 17 ויסעו ממרה ויבאו אילמה וּבְאֵיִלָם שְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה עֵינֹת מַיִם וְשִׁבְעֵים תְּמָרִים ויחנו־שם:
18 They set out from Marah and came to Elim. There were twelve springs in Elim and seventy palm trees, so they encamped there.
- 19 ויסעו מאילם ויחנו על־ים־סוף:
20 They set out from Elim and encamped by the Sea of Reeds. (Sea of Reeds Traditionally, but incorrectly, “Red Sea.”)
- 21 ויסעו מים־סוף ויחנו במדבר־סין:
22 They set out from the Sea of Reeds and encamped in the wilderness of Sin.
- 23 ויסעו ממדבר־סין ויחנו בדפקה:
24 They set out from the wilderness of Sin and encamped at Dophkah.
- 25 ויסעו מדפקה ויחנו באלוש:
26 They set out from Dophkah and encamped at Alush.
- 27 ויסעו מאלוש ויחנו ברפידים ולא־היה שם מים לָעָם לִשְׁתּוֹת:
28 They set out from Alush and encamped at Rephidim; it was there that the people had no water to drink.

- 15 They set out from Rephidim and encamped in the wilderness of Sinai. ויסעו מרפידים ויחנו במדבר סיני:
- 16 They set out from the wilderness of Sinai and encamped at Kibroth-hattaavah. ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאווה:
- 17 They set out from Kibroth-hattaavah and encamped at Hazeroth. ויסעו מקברת התאווה ויחנו בחצרת:
- 18 They set out from Hazeroth and encamped at Rithmah. ויסעו מחצרת ויחנו בריתמה:
- 19 They set out from Rithmah and encamped at Rimmon-perez. ויסעו מריתמה ויחנו ברמון פרץ:
- 20 They set out from Rimmon-perez and encamped at Libnah. ויסעו מרמון פרץ ויחנו בלבנה:
- 21 They set out from Libnah and encamped at Rissah. ויסעו מלבנה ויחנו ברסה:
- 22 They set out from Rissah and encamped at Kehelath. ויסעו מרסה ויחנו בקהלטה:
- 23 They set out from Kehelath and encamped at Mount Shepher. ויסעו מקהלטה ויחנו בהרשפר:
- 24 They set out from Mount Shepher and encamped at Haradah. ויסעו מהרשפר ויחנו בהרדה:
- 25 They set out from Haradah and encamped at Makheloth. ויסעו מחרדה ויחנו במקהלטה:
- 26 They set out from Makheloth and encamped at Tahath. ויסעו ממקהלטה ויחנו בתחת:
- 27 They set out from Tahath and encamped at Terah. ויסעו מתחת ויחנו בתרח:
- 28 They set out from Terah and encamped at Mithkah. ויסעו מתרח ויחנו במתקה:
- 29 They set out from Mithkah and encamped at Hashmonah. ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה:
- 30 They set out from Hashmonah and encamped at Moseroth. ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות:
- 31 They set out from Moseroth and encamped at Bene-jaakan. ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן:
- 32 They set out from Bene-jaakan and encamped at Hor-haggidgad. ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדיגד:
- 33 They set out from Hor-haggidgad and encamped at Jotbath. ויסעו מחר הגדיגד ויחנו ביותבתה:
- 34 They set out from Jotbath and encamped at Abronah. ויסעו מיותבתה ויחנו בעברנה:
- 35 They set out from Abronah and encamped at Ezion-geber. ויסעו מעברנה ויחנו בעצון גבר:
- 36 They set out from Ezion-geber and encamped in the wilderness of Zin, that is, Kadesh. ויסעו מעצון גבר ויחנו במדברצן הוא קדש:

- 37 ויסעו מקדש ויחנו בהר החר בקצה ארץ אדום: They set out from Kadesh and encamped at Mount Hor, on the edge of the land of Edom.
- 38 ויעל אהרן הכהן אל־הר החר על־פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני־ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש: Aaron the priest ascended Mount Hor at the command of יהוה and died there, in the fortieth year after the Israelites had left the land of Egypt, on the first day of the fifth month.
- 39 ואהרן בן־שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר החר: Aaron was a hundred and twenty-three years old when he died on Mount Hor.
- 40 וישמע הכנעני מלך ערד והוא־ישב בנגב בארץ כנען בנא בני ישראל: And the Canaanite, king of Arad, who dwelt in the Negeb, in the land of Canaan, learned of the coming of the Israelites. (learned of the coming of the Israelites See 21.1–3.)
- 41 ויסעו מהר החר ויחנו בצלמנה: They set out from Mount Hor and encamped at Zalmonah.
- 42 ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן: They set out from Zalmonah and encamped at Punon.
- 43 ויסעו מפונן ויחנו באבת: They set out from Punon and encamped at Oboth.
- 44 ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול מואב: They set out from Oboth and encamped at Iye-abarim, in the territory of Moab.
- 45 ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד: They set out from Iyim and encamped at Dibon-gad.
- 46 ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה: They set out from Dibon-gad and encamped at Almon-diblathaim.
- 47 ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו: They set out from Almon-diblathaim and encamped in the hills of Abarim, before Nebo.
- 48 ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן ירחו: They set out from the hills of Abarim and encamped in the steppes of Moab, at the Jordan near Jericho;
- 49 ויחנו על־הירדן מבית הישמות עד אבל השטים בערבת מואב: they encamped by the Jordan from Beth-jeshimoth as far as Abel-shittim, in the steppes of Moab.
- 50 וידבר יהוה אל־משה בערבת מואב על־ירדן ירחו לאמר: In the steppes of Moab, at the Jordan near Jericho, יהוה spoke to Moses, saying:
- 51 דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את־הירדן אל־ארץ כנען: Speak to the Israelite people and say to them: When you cross the Jordan into the land of Canaan,
- 52 והורשתם את־כל־ישובי הארץ מפניהם ואבדתם את כל־משכיתם ואת כל־צלמי מסכתם תאבדו ואת כל־במותם תשמידו: you shall dispossess all the inhabitants of the land; you shall destroy all their figured (figured Meaning of Heb. maskith uncertain; cf. Lev. 26.1.) objects; you shall destroy all their molten images, and you shall demolish all their cult places.
- 53 והורשתם את־הארץ וישבתם־בה כי לכם נתתי את־הארץ לרשת אתה: And you shall take possession of the land and settle in it, for I have assigned the land to you to possess.

- והתנחלתם את־הארץ בגורל למשפחותיכם לרֹב תרבו את־נחלתו
ולמעט תמעיט את־נחלתו אֶל אֶשְׁר־יֵצֵא לוֹ שְׁמָה הגורל לוֹ יהִיָּה
למטות אבותיכם תתנחלו:
- 54 You shall apportion the land among yourselves by lot, clan by clan: with larger groups increase the share, with smaller groups reduce the share. Wherever the lot falls for it, that shall be its location. You shall have your portions according to your ancestral tribes.
- וְאִם־לֹא תורִישׁוּ אֶת־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהָיָה אֲשֶׁר תּוֹתִירוּ מֵהֶם
לשְׂכִימָם בְּעֵינֵיכֶם וּלְצַנִּינָם בְּצַדֵּיכֶם וְצָרְרוּ אֹתְכֶם עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אתֶם יֹשְׁבִים בָּהּ:
- 55 But if you do not dispossess the inhabitants of the land, those whom you allow to remain shall be stings in your eyes and thorns in your sides, and they shall harass you in the land in which you live;
- וְהָיָה כִּאֲשֶׁר דִּמְיָתִי לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֲעָשֶׂה לָכֶם:
- 56 so that I will do to you what I planned to do to them.

34

- וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- 1 וַיְהִי הוּא spoke to Moses, saying:
- צֹו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־אתֶם בָּאִים אֶל־הָאָרֶץ כְּנָעַן
זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּפֹּל לָכֶם בְּנַחֲלָה אֶרֶץ כְּנָעַן לִגְבֻלְתֶּיהָ:
- 2 Instruct the Israelite people and say to them: When you enter the land of Canaan, this is the land that shall fall to you as your portion, the land of Canaan with its various boundaries:
- וְהָיָה לָכֶם פְּאֵת־נֹגֵב מִמִּדְבַּר־צִן עַל־יַדֵּי אֲדוֹם וְהָיָה לָכֶם גְּבּוֹל נֹגֵב
מִקְצֵה יַם־הַמֶּלַח קִדְמָה:
- 3 Your southern sector shall extend from the wilderness of Zin alongside Edom. Your southern boundary shall start on the east from the tip of the Dead Sea.
- וְנֹסֵב לָכֶם הַגְּבּוֹל מִנֹּגֵב לַמַּעֲלָה עֶקְרַבִּים וְעֶבֶר צִנָּה (וְהָיָה) [וְהָיָה]
תּוֹצְאָתוֹ מִנֹּגֵב לְקֶדֶשׁ בַּרְנֶע וַיֵּצֵא חֲצַר־אֲדָר וְעֶבֶר עֲצֻמָּנָה:
- 4 Your boundary shall then turn to pass south of the ascent of Akrabbim and continue to Zin, and its limits shall be south of Kadesh-barnea, reaching Hazar-addar and continuing to Azmon.
- וְנֹסֵב הַגְּבּוֹל מֵעֲצֻמֹּן נַחֲלָה מִצְרַיִם וְהָיָה תּוֹצְאָתוֹ הַיָּמָה:
- 5 From Azmon the boundary shall turn toward the Wadi of Egypt and terminate at the Sea. (the Sea I.e., the Mediterranean Sea.)
- וּגְבּוֹל יָם וְהָיָה לָכֶם הַיָּם הַגָּדוֹל וּגְבּוֹל זְהִי־הִיָּה לָכֶם גְּבּוֹל יָם:
- 6 For the western boundary you shall have the coast of the Great Sea; (Great Sea I.e., the Mediterranean Sea.) that shall serve as your western boundary.
- וְזְהִי־הִיָּה לָכֶם גְּבּוֹל צִפְרוֹן מִן־הַיָּם הַגָּדֹל תִּתָּאוּ לָכֶם הַר הָהָר:
- 7 This shall be your northern boundary: Draw a line from the Great Sea to Mount Hor;
- מִהָר הָהָר תִּתָּאוּ לְבֵא חַמַּת וְהָיָה תּוֹצְאָתָהּ הַגְּבֹל צִדְדָּה:
- 8 from Mount Hor draw a line to Lebo-hamath, (Lebo-hamath See note at 13.21.) and let the boundary reach Zedad.
- וַיֵּצֵא הַגְּבֹל זִפְרֹנָה וְהָיָה תּוֹצְאָתוֹ חֲצֵר עֵינָן זְהִי־הִיָּה לָכֶם גְּבּוֹל
צִפְרוֹן:
- 9 The boundary shall then run to Ziphron and terminate at Hazar-enan. That shall be your northern boundary.

- 10 For your eastern boundary you shall draw a line from Hazar-enan to Shepham.
- 11 From Shepham the boundary shall descend to Riblah on the east side of Ain; from there the boundary shall continue downward and abut on the eastern slopes of the Sea of Chinnereth. (Sea of Chinnereth I.e., the Sea (or Lake) of Galilee.)
- 12 The boundary shall then descend along the Jordan and terminate at the Dead Sea. That shall be your land as defined by its boundaries on all sides.
- 13 Moses instructed the Israelites, saying: This is the land you are to receive by lot as your hereditary portion, which הוהי has commanded to be given to the nine and a half tribes.
- 14 For the Reubenite tribe by its ancestral houses, the Gadite tribe by its ancestral houses, and the half-tribe of Manasseh have already received their portions:
- 15 those two and a half tribes have received their portions across the Jordan, opposite Jericho, on the east, the orient side.
- 16 וידבר יהוה אל־משה לאמר: These are the names of the participants through whom the land shall be apportioned for you: Eleazar the priest and Joshua son of Nun.
- 17 And you shall also take a chieftain from each tribe through whom the land shall be apportioned.
- 18 These are the names of the participants: from the tribe of Judah: Caleb son of Jephunneh.
- 20 From the Simeonite tribe: Samuel (Samuel Or "Shemuel.") son of Ammihud.
- 21 From the tribe of Benjamin: Elidad son of Chislon.
- 22 From the Danite tribe: a chieftain, Bukki son of Jogli.
- 23 For the descendants of Joseph: from the Manassite tribe: a chieftain, Hanniel son of Ephod;
- 24 and from the Ephraimite tribe: a chieftain, Kemuel son of Shiphtan.
- 25 From the Zebulunite tribe: a chieftain, Elizaphan son of Parnach.
- 26 From the Issacharite tribe: a chieftain, Paltiel son of Azzan.
- והתאזייתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה:
- וילך הגבל משפם הרבלה מקדם לעין וירד הגבל ומחה על־כתף ים־כנרת קדמה:
- וירד הגבול הירדנה והיו תוצאותיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב:
- ויצו משה את־בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגולל אשר צנה יהוה לתת לתשועת המטות וחצי המטה:
- כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ובני־הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם:
- שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה:
- אלה שמות האנשים אשר־ינחלו לכם את־הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן־נון:
- ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את־הארץ:
- ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן־יפנה:
- ולמטה בני שמעון שמואל בן־עמיהוד:
- למטה בנימין אלידד בן־כסלון:
- ולמטה בני־דן נשיא בוקי בן־יגלי:
- לבני יוסף למטה בני־מנשה נשיא חניאל בן־אפד:
- ולמטה בני־אפרים נשיא קמואל בן־שפטן:
- ולמטה בני־זבולון נשיא אליצפן בן־פרנך:
- ולמטה בני־יששכר נשיא פלטיאל בן־עזן:

- 27 From the Asherite tribe: a chieftain, Ahihud son of Shelomi.
- 28 From the Naphtalite tribe: a chieftain, Pedahel son of Ammihud.
- 29 It was these whom הווי designated to allot portions to the Israelites in the land of Canaan.

35

- 1 וידבר יהוה אל־משה בערבת מואב על־יַרְדֵּן יִרְחוֹ לֵאמֹר:
- 2 צוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַנּוּ לְלוּיִם מִנְחָלֹת אֲחֻזָּתָם עָרִים לְשִׁבְתָּ וּמִגְדָּשׁ לְעָרִים סְבִיבֹתֵיהֶם תִּתְּנוּ לְלוּיִם:
- 3 וְהָיוּ הָעָרִים לָהֶם לְשִׁבְתָּ וּמִגְדָּשֵׁיהֶם יִהְיוּ לְבִהֲמָתָם וּלְרֶכְשָׁם וּלְכָל חֵיתָם:
- 4 וּמִגְדָּשֵׁי הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוּיִם מִקִּיר הָעִיר וְחוּצָהּ אֵלָּהּ אִמָּה סְבִיב:
- 5 וּמִדָּתָם מִחוּץ לָעִיר אֶת־פָּאֵת־קֹדֶמָה אֶלְפִים בָּאִמָּה וְאֶת־פָּאֵת־נֶגֶב אֶלְפִים בָּאִמָּה וְאֶת־פָּאֵת־יָם | אֶלְפִים בָּאִמָּה וְאֶת פָּאֵת צָפוֹן אֶלְפִים בָּאִמָּה וְהָעִיר בְּתוֹךָ זֶה יִהְיֶה לָהֶם מִגְדָּשֵׁי הָעָרִים:
- 6 וְאֵת הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוּיִם אֵת שֵׁשׁ־עָרֵי הַמִּקְלָט אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְגֵם שָׁמָּה הָרֹצֵחַ וְעַלֵּיהֶם תִּתְּנוּ אַרְבָּעִים וּשְׁתֵּים־עֶרֶב:
- 7 כֹּל־הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוּיִם אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה עֶרֶב אֲתֹהֶן וְאֵת־מִגְדָּשֵׁיהֶן:
- 8 וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ מֵאֲחֻזַּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הָרֶבֶת תִּרְבּוּ וּמֵאֵת הַמִּעֻט תִּמְעִיטוּ אִישׁ כְּפִי נִחְלָתוֹ אֲשֶׁר יִנְחֲלוּ יִתֵּן מֵעָרָיו לְלוּיִם:

- 9 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 9 וידבר יהוה spoke further to Moses:
- 10 דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את־הירדן ארצה כנען: 10 Speak to the Israelite people and say to them: When you cross the Jordan into the land of Canaan,
- 11 והקדיתם לכם ערי מקלט תהינה לכם ונס שמה רצח מכה־נפש בשגגה: 11 you shall provide yourselves with places to serve you as cities of refuge to which [a man] (man See note at v. 6.) who has killed someone (who has killed someone See note at v. 6.) —who has slain a person unintentionally—may flee.
- 12 והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד־עמדו לפני העדה למשפט: 12 The cities shall serve you as a refuge from the avenger, (avenger Lit. “redeemer,” i.e., (male) next of kin; cf. note at Lev. 25.25.) so that the killer may not die unless he has stood trial before the assembly.
- 13 והערים אשר תתנו שש־ערי מקלט תהינה לכם: 13 The towns that you thus assign shall be six cities of refuge in all.
- 14 את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהינה: 14 Three cities shall be designated beyond the Jordan, and the other three shall be designated in the land of Canaan: they shall serve as cities of refuge.
- 15 לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהינה שש־הערים האלה למקלט לנוס שמה כל־מכה־נפש בשגגה: 15 These six cities shall serve the Israelites and the resident aliens among them for refuge, so that any man who slays a person unintentionally may flee there.
- 16 ואם־בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: 16 Anyone, however, who strikes another with an iron object so that death results is a murderer; the murderer must be put to death.
- 17 ואם באבן יד אשר־ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: 17 If one struck another with a stone tool (stone tool Lit. “stone of the hand.”) that could cause death, and death resulted, that person is a murderer; the murderer must be put to death.
- 18 או בכלי עץ־יד אשר־ימות בו הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: 18 Similarly, if one struck another with a wooden tool (wooden tool Lit. “wood of the hand.”) that could cause death, and death resulted, that person is a murderer; the murderer must be put to death.
- 19 גאל הדם הוא ימית את־הרצח בפגוע־בו הוא ימתנו: 19 It is the blood-avenger who shall put the murderer to death; that is who shall put that person to death upon encounter.
- 20 ואם־בשנאה יהדפנו או־השליך עליו בצדקה וימת: 20 So, too, if one pushed another in hate or hurled something at [the victim] on purpose and death resulted,
- 21 או באיבה הכהו בידו וימת מות־יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את־הרצח בפגוע־בו: 21 or if one struck another with the hand in enmity and death resulted, the assailant shall be put to death; that person is a murderer. The blood-avenger shall put the murderer to death upon encounter.

- 22 But if [a man] pushed without malice aforethought or hurled any object at [the victim] unintentionally,
- 23 or inadvertently (inadvertently Lit. “without seeing.”) dropped upon [the victim] any deadly object of stone, and death resulted—though not being an enemy and not seeking to harm—
- 24 in such cases the assembly shall decide between the slayer and the blood-avenger.
- 25 The assembly shall protect the killer from the blood-avenger, and the assembly shall restore him to the city of refuge to which he fled, and there he shall remain until the death of the high priest who was anointed with the sacred oil.
- 26 But if the killer ever goes outside the limits of the city of refuge to which he has fled,
- 27 and the blood-avenger comes upon him outside the limits of his city of refuge, and the blood-avenger kills the killer, there is no bloodguilt on his account.
- 28 For he must remain inside his city of refuge until the death of the high priest; after the death of the high priest, the killer may return to his land holding.
- 29 Such shall be your law of procedure throughout the ages in all your settlements.
- 30 If anyone slays a person, the killer may be executed only on the evidence of witnesses; the testimony of a single witness against a person shall not suffice for a sentence of death.
- 31 You may not accept a ransom for the life of a murderer who is guilty of a capital crime; [a murderer] must be put to death.
- 32 Nor may you accept ransom in lieu of flight to a city of refuge, enabling a man to return to live on his land before the death of the priest.
- 33 You shall not pollute the land in which you live; for blood pollutes the land, and the land can have no expiation for blood that is shed on it, except by the blood of the one who shed it.
- 34 You shall not defile the land in which you live, in which I Myself abide, for I Myself abide among the Israelite people.
- וְאִם־בִּפְתָּע בְּלֹא־אִיבָה הִדְפּוֹ אוֹ־הִשְׁלִיךְ עָלָיו כֹּל־כְּלִי בָלָא צָדִיקָה:
- אוֹ בְּכֹל־אֶבֶן אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ בָּלָא רְאוּת וַיִּפֹּל עָלָיו וַיָּמָת וְהוּא לֹא־אֹיֵב לוֹ וְלֹא מִבְקֵשׁ רָעָתוֹ:
- וְשֹׁפְטוֹ הָעֵדָה בֵּין הַמֶּלֶךְ וּבֵין גֹּאֵל הַדָּם עַל הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה:
- וְהִצִּילוּ הָעֵדָה אֶת־הַרֹצֵחַ מִיַּד גֹּאֵל הַדָּם וְהִשְׁיבוּ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר־נָס שָׁמָּה וַיָּשֹׁב בָּהּ עַד־מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל אֲשֶׁר־מִשָּׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ:
- וְאִם־יֵצֵא יֵצֵא הַרֹצֵחַ אֶת־גְּבוּל עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה:
- וּמֵצָא אֹתוֹ גֹּאֵל הַדָּם מִחוּץ לְגְּבוּל עִיר מִקְלָטוֹ וְרָצַח גֹּאֵל הַדָּם אֶת־הַרֹצֵחַ אֵין לוֹ דָּם:
- כִּי בְּעִיר מִקְלָטוֹ יֵשֵׁב עַד־מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל וְאַחֲרֵי מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל יָשׁוּב הַרֹצֵחַ אֶל־אֶרֶץ אֲחֻזָּתוֹ:
- וְהָיוּ אֵלֶּה לָכֶם לְחֻקֹּת מִשְׁפָּט לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם:
- כֹּל־מִכְּהֶ־נֶּפֶשׁ לְפִי עֲדִים יִרְצָח אֶת־הַרֹצֵחַ וְעַד אֶחָד לֹא־יִעָנֶה בְּנֶפֶשׁ לָמוּת:
- וְלֹא־תִקְחוּ כֹפֶר לְנֶפֶשׁ רֹצֵחַ אֲשֶׁר־הוּא רָשָׁע לָמוּת כִּי־מוֹת יוֹמָת:
- וְלֹא־תִקְחוּ כֹפֶר לָנוּס אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ לָשׁוּב לְשֹׁבֵת בְּאֶרֶץ עַד־מוֹת הַכֹּהֵן:
- וְלֹא־תִחַנְיִפוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ כִּי הָדָם הוּא יִחַנְיֶף אֶת־הָאָרֶץ וְלֹא־אָרֶץ לֹא־יִכָּפֹר לָדָם אֲשֶׁר שִׁפְךָ־בָּהּ כִּי־אִם בְּדָם שׁוֹפְכוֹ:
- וְלֹא תִטְמֵא אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי שָׁכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי אֲנִי יְהוָה שֹׁכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

- וַיִּקְרְבוּ רָאשֵׁי הָאֲבוֹת לְמִשְׁפַּחַת בְּנֵי-גִלְעָד בֶּן-מַכִּיר בֶּן-מְנַשֶּׁה מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי יוֹסֵף וַיִּדְבְּרוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפְנֵי הַנְּשָׂאִים רָאשֵׁי אֲבוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
- וַיֹּאמְרוּ אֶת־אֲדֹנָי צְוָה יְהוָה לָתֵת אֶת־הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה בְּגֹרֶל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲדֹנָי צְוָה בִּיהוָה לָתֵת אֶת־נַחֲלַת צִלְפַּחַד אֲחִינוּ לְבָנֹתָיו:
- וְהָיוּ לְאֶחָד מִבְּנֵי שְׁבֹטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְנָשִׁים וְנִגְרָעָה נַחֲלָתָן מִנַּחֲלַת אֲבֹתֵינוּ וְנוֹסַף עַל נַחֲלַת הַמָּטָה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִגִּרְלָהּ נַחֲלָתָנוּ יִגְרָע:
- וְאִם־יִהְיֶה הַיָּבֵל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוֹסְפָה נַחֲלָתָן עַל נַחֲלַת הַמָּטָה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִנַּחֲלַת מָטָה אֲבֹתֵינוּ יִגְרָע נַחֲלָתָן:
- וַיֹּצֵא מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְהוָה לֵאמֹר כֵּן מָטָה בְנֵי־יוֹסֵף דְּבָרִים:
- זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לְבָנוֹת צִלְפַּחַד לֵאמֹר לְטוֹב בְּעֵינֵיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים אֶךְ לְמִשְׁפַּחַת מָטָה אֲבֵיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים:
- וְלֹא־תִסָּב נַחֲלָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמָּטָה אֶל־מָטָה כִּי אִישׁ בְּנַחֲלַת מָטָה אֲבֹתָיו יִדְבֹקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
- וְכָל־בִּתּוֹת יִרְשֹׁת נַחֲלָה מִמָּטוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֶחָד מִמִּשְׁפַּחַת מָטָה אֲבֵיהֶם תִּהְיֶה לְאִשָּׁה לְמַעַן יִירָשׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלַת אֲבֹתָיו:
- וְלֹא־תִסָּב נַחֲלָה מִמָּטָה לְמָטָה אַחֵר כִּי־אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבֹקוּ מָטוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
- כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בָנוֹת צִלְפַּחַד:
- וּתְהִי־יֵנָה מַחֲלָה תִרְצָה וְחֻגְלָה וּמִלְכָּה וְנָעָה בָנוֹת צִלְפַּחַד לְבְנֵי דֹדֵיהֶן לְנָשִׁים:
- 1 The family heads (family heads I.e., tribal heads.) in the clan of the descendants of Gilead son of Machir son of Manasseh, one of the Josephite clans, came forward and appealed to Moses and the chieftains, family heads of the Israelites.
- 2 They said, “The Lord commanded my lord to assign the land to the Israelites as shares by lot, and my lord was further commanded by the Lord to assign the share of our kinsman Zelophehad to his daughters.
- 3 Now, if they become the wives of persons from another Israelite tribe, their share will be cut off from our ancestral portion and be added to the portion of the tribe into which they become [wives]; thus our allotted portion will be diminished.
- 4 And even when the Israelites observe the jubilee, their share will be added to that of the tribe into which they become [wives], and their share will be cut off from the ancestral portion of our tribe.”
- 5 So Moses, at the Lord’s bidding, instructed the Israelites, saying: “The plea of the Josephite tribe is just.
- 6 This is what the Lord has commanded concerning the daughters of Zelophehad: They may become the wives of anyone they wish, provided they become wives within a clan of their father’s tribe.
- 7 No inheritance of the Israelites may pass over from one tribe to another, but the Israelite [heirs]—each of them—must remain bound to the ancestral portion of their tribe.
- 8 Every daughter among the Israelite tribes who inherits a share must become the wife of someone from a clan of her father’s tribe, in order that every Israelite [heir] may keep an ancestral share.
- 9 Thus no inheritance shall pass over from one tribe to another, but the Israelite tribes shall remain bound each to its portion.”
- 10 The daughters of Zelophehad did as the Lord had commanded Moses:
- 11 Mahlah, Tirzah, Hoglah, Milcah, and Noah, Zelophehad’s daughters, became the wives of their uncles’ sons,

ממשפחות בני־מנשה בן־יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על־מטה
משפחת אביהן:

12 becoming wives within clans of descendants of
Manasseh son of Joseph; and so their share
remained in the tribe of their father's clan.

אלה המצוות והמשפטים אשר צנה יהוה ביד־משה אל־בני
ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו:

13 These are the commandments and regulations that
were enjoined upon the Israelites, through Moses,
on the steppes of Moab, at the Jordan near
Jericho.